

L I E D E K E N

Ter eere van den *H. MARTINUS*,
Biffchop en Belyder, *Patroon der*
Parochie van Houthem, *alwaar*
zyne HH. Reliquien rusten.

AL die te *Houthem* woonen
 In 't *Valkenborger* land,
 Wilt u nu hier vertoonen
 In peys gelyker hand :
 Ook treurige van herten
 In dezen droeven tyd,
 En al die hier veel smerten
 Naar ziel of ligchaam lyd:
 Valt *MARTINUS* te voet,
 Op dat hy ons behoed,
 En krygt het Hemels goed,
 Zegen in overvloed.

In het soldaaten leven
 Scheen hy uyt in de deugd,
 Maar *Biffchop* nu verheven
 Heeft *Goden* menfch verheugt:
 Want die onwetend' waaren
 Heeft hy *Gods* wet geleert,
 De verblinde zondaaren
 Met vlyt tot hem bekeert.
 Wilt roepen nu voortaan,
 In druk *MARTINUS* aan,
 Dat hy ons wilt byftaan,
 Het quazad doet van ons gaan.

Vit. S.
Mart. in
Brav. R.

P. Ribad. De heydenen die zagen,
vit. S. Dat hy door syne magt
Mart. Het vuur konde verjaagen,
 De vlam ten onderbragt:
Off. Leod. Melaatsche, dooven, blinden
S. Mart. 'Zyn ook tot hem gegaan
 Op hoop van hulp te vinden,
 En wierden bygestaan.
 Valt MARTINUS enz.

Arco. & Dry zyn door syn gebeden
Maryrol. Van de dood opgestaan,
Off. Leod. Daar door ook duyvels dede
 Uyt de ligchaamen gaan:
 Door syn ootmoedig leven,
 En syn mildadigheyd,
 Is hy van Godt verheven
 Tot zo een heyligheyd.
 Wilt roepen enz.

Off. Rom. Door't vasten ende waaken
 Geduerig in 't gebed,
 Zag hy de dood ook naaken
 Met een blymoedig hert:
 Hy leyde op de aarde
 Met d'oogen tot den Heer,
Off. Leod. Schoon hem de korts beswaarde
 Geen bedde wilt hy meer.
 Valt MARTINUS enz.

Als hy van't leven scheidde *Off. Rom.*
 Heeft Satan hem bekoort;
 Weg beest, hy tot hem zeyde,
 In my u niets behoort:
 Dus heeft syn geest gegeven
 Niet stortende syn bloed,
 Dog s' Martelaars verkregen *Off. Rom.*
 De kroon in't eeuwig goed.
 Wilt roepen enz.

De Engelen die zongen *Miss. Rom.*
 Te samen synen lof,
 Als sy syn ziel ontfongen
 In het schoon Hemels-hof:
 De maagdekens vol vreugden
 Riepen in vrolykheyd, *Off. Rom.*
 Zeer waarden man vol deugden
 Geniet uw' zaligheyd.
 Valt MARTINUS enz.

Koningen, Pausen, Graven *S. Petr.*
 Hebben syn graf vereert, *Dam.*
 En zyn vervult met gaven *Fleury*
 In vreugd te rug gekceert. *Hist. Eccl.*
 De aarde die sy vonden
 Ontrent syn heylig graf, *S. Greg.*
 Ook aan de vuylste wonden *Tur. L. 2.*
 Dikwils genezing gaf. *de Mirac*
 Wilt roepen enz. *S. Mart.*

Sac. Lob.
EccI. Leod.
Of. Leod.

Eractius genezen
Een Kerke heeft gewyd,
En zo tot *Luyk* bewezen
Syn groote dankbaarheyd.
Godt heeft ons ook gegeven
Een deel van syn gebeent,
En *Houthem* zo verheven,
Door die gift ons verleen.
Valt MARTINUS enz.

an. 1769.
nppr. per
Vic. Gen.
Ruram.

Laat ons ook alle vieren
Syn Feest in eer en vreugd,
Daar by ons zielen gieren
En volgen syne deugd:
Dank zy dan aan den Heere,
En ook gebenedyd,
Dat tot MARTINUS eere
Ons Kerke is gewyd,
Godt Vader, Zoon en Geest
Die al *id* is geweest
Lof zy hier aldermeest
Op deze blyde feest.

